

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.354 van 1 februari 2013
in de zaak A. 200.282/X-14.729.**

In zake : 1. de v.z.w. SPORTPARK DEN HOUWEN
 2. de b.v.b.a. STEENHOUWERIJ GEUDENS & ZOON
 3. de v.z.w. F.C. BROEKKANT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Koenraad Maenhout
 kantoor houdend te 2600 BERCHEM
 Filip Williotstraat 30, bus 0102
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de gemeente ARENDONK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jan Surmont
 kantoor houdend te 2300 TURNHOUT
 de Merodelei 112
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Luc Peeters
 kantoor houdend te 2000 ANTWERPEN
 Frankrijklei 93
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 mei 2011, strekt tot de
nietigverklaring van :
 - a. het besluit van 8 november 2010 van de gemeenteraad van Arendonk
houdende definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk
uitvoeringsplan “Zonevreemde jeugd- en sportinfrastructuur”,
 - b. het besluit van 3 februari 2011 van de deputatie van de provincieraad van
Antwerpen houdende goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk
uitvoeringsplan “Zonevreemde jeugd- en sportinfrastructuur”, definitief

vastgesteld door de gemeenteraad van Arendonk in zitting van 8 november 2010, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 25 maart 2011.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 221.675 van 10 december 2012 worden de debatten heropend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 januari 2013.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Michiel Cassiers, die loco advocaat Koenraad Maenhout verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Jan Surmont, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Griet De Meyer, die loco advocaat Luc Peeters verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 3 februari 2005 keurt de deputatie van de provincieraad van Antwerpen het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Arendonk (hierna: GRSP), definitief vastgesteld door de gemeenteraad van Arendonk in zitting van 8 november 2004, goed.

Het GRSP bevat onder meer de volgende bindende bepalingen:

“2. Selectie van beleidscategorieën

(...)

2.7 Toeristisch-recreatieve structuur

(...)

23. Selectie van centrumzones voor sportinfrastructuur

-(...)

- Zone Loopbeemden

-(...)

3. Acties en maatregelen

3.1. Opmaak van Ruimtelijke Uitvoeringsplannen

3.1.1 Gebiedsgerichte RUP's

(...)

28. De gemeente maakt een RUP op voor het recreatieve knooppunt Biesputten en de centrumzones voor sportinfrastructuur met volgende doelstellingen:

- (...)

- Het vastleggen van de zone Loopbeemden uitgaande van de bestaande infrastructuur en met de huidige bestemming als maximale grens, het vastleggen van stedenbouwkundige voorschriften ter bestendiging van het laagdynamische karakter in afstemming op de ruimtelijke draagkracht en het vastleggen van de nabestemming openruimtefunctie.

- (...)

(...)

3.1.2. Sectorale RUP's

(...)

34. De gemeente maakt een sectoraal RUP op m.b.t. zonevreemde toeristisch-recreatieve infrastructuur alsook voor de centrumzones voor jeugdinfrastructuur in functie van het behoud van de huidige jeugdlokalen.”

In het richtinggevend deel van het GRSP staat te lezen wat volgt:

“7.2.3. Centrumzones voor sportinfrastructuur

Gelet op de lokale verankering en de centrumgerichtheid worden centrumzones voor sportinfrastructuur aangeduid waar bestaande sportinfrastructuur aansluit op het woonweefsel. De ontwikkelingsperspectieven voor deze zones zijn afhankelijk van de schaal en de dynamiek van het woonweefsel waarop ze geënt zijn en van de bestaande infrastructuur. Ontwikkelingen die dit niveau overschrijden zijn niet gewenst. Een nabestemming kan voorzien worden in de mate dat in de toekomst de behoefte zou verdwijnen.

(...)

S4 Zone Loopbeemden: bestendigen onder strikte voorwaarden

Deze zone wordt ingevuld met een voetbalveld dat in gebruik is door FC Broekkant. Op enige afstand gekoppeld aan het woonweefsel van de Broekstraat, beantwoordt ze aan een sublokale behoefte aan

sportinfrastructuur. Een bestendiging van de sublokale recreatieve functie met minimale infrastructuur is mogelijk. Gelet op de schaal van het woonlint waarop ze geënt is, moet de zone beperkt en kleinschalig blijven. De huidige bestemming kan als maximale grens worden beschouwd. Uitbreidingen van infrastructuur of een verhoging van de dynamiek zijn niet gewenst. Bij (het) verdwijnen van de recreatieve functie moet een nabestemming gelden die zich richt op een openruimtefunctie.

(...)

7.2.10 Mogelijke maatregelen ter realisatie van de gewenste toeristisch-recreatieve structuur

(...)

Vastleggen centrumzones voor sportinfrastructuur

(...)

- De gemeente kan volgende aspecten laten opnemen in een RUP: afbakening zone Loopbeemden uitgaande van de bestaande infrastructuur en met de huidige bestemming als maximale grens + vastleggen stedenbouwkundige voorschriften ter bestendiging (van het) laagdynamisch karakter in afstemming op (de) ruimtelijke draagkracht + (het) vastleggen nabestemming openruimtefunctie.”

3.2. Op 2 februari 2010 vindt de plenaire vergadering omtrent het voorontwerp van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna : GRUP) “Zonevreemde jeugd- en sportinfrastructuur” plaats.

3.3. Op 28 juni 2010 stelt de gemeenteraad van Arendonk het ontwerp van het GRUP “Zonevreemde jeugd- en sportinfrastructuur” voorlopig vast.

Het deelplan “RUP 02 FC Broekkant” betreft de zone Loopbeemden.

Blijkens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgesteld gewestplan Turnhout is het plangebied van het deelplan “RUP 02 – FC Broekkant” deels in gebied voor dagrecreatie (noordelijk deel) en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (zuidelijk deel) gelegen.

Artikel 1 “Zone voor sport met nabestemming landbouw” van de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP herbestemt de gronden ten zuiden van de loopbeemden als “zone voor sport met nabestemming landbouw”. Dit bestemmingsvoorschrift luidt als volgt:

“Deze zone is bestemd voor de inrichting en exploitatie van een sportpark met voetbalinfrastructuur, met nabestemming zone voor landbouw.

De tijdelijk toegestane activiteiten dienen een lokaal karakter te hebben en mogen geen hinder veroorzaken voor de omgeving.

De nabestemming treedt in werking 15 jaar na de inwerkingtreding van onderhavig RUP. Vanaf die datum treedt de nabestemming landbouw in werking en gelden voor deze zone de voorschriften van artikel 2 ‘zone voor landbouw’. De onderstaande bepalingen met betrekking tot inrichting en beheer van de ‘zone voor sport met nabestemming landbouw’ vervallen bij het van kracht worden van de nabestemming. (...)”

3.4. Ter gelegenheid van het openbaar onderzoek worden twee bezwaarschriften ingediend, onder meer door de derde verzoekende partij, en worden twee adviezen verstrekt.

Het agentschap Ruimte en Erfgoed adviseert op 2 februari 2010 als volgt met betrekking tot het deelplan “RUP 02 – FC Broekkant”:

“De voetbalclub situeert zich deels in zone voor dagrecreatie en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan. De ligging te midden van de open ruimte in een watergevoelig valleigebied is het gevolg van de snipper recreatiegebied op het gewestplan en is een ruimtelijk gezien negatieve situatie die zoveel mogelijk gemilderd en rechtgezet dient te worden. Dit is ook de doelstelling van het GRS dat de opmaak van een RUP beoogt voor deze ‘centrumzone voor sportinfrastructuur’ maar tevens stelt dat als nabestemming een openruimtefunctie dient gerealiseerd te worden. Omwille van de onvergunde situatie is een planologisch initiatief om deze ruimtelijk ongewenste situatie te bestendigen moeilijk te verantwoorden. De voorziene nabestemming is een argument om te stellen dat het RUP op termijn een verbetering zal zijn van de ruimtelijke situatie.”

3.5. In zitting van 14 oktober 2010 behandelt de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: de Gecoro) de bezwaren en adviezen.

Voor het deelplan “RUP 02 – FC Broekkant” adviseert de Gecoro een uitdoofscenario van vijftien jaar nadat een volwaardig alternatief beschikbaar is voor de gevestigde sportclub:

“▪ De gemeentelijke visie tot bundeling van voetbalinfrastructuur op Heikant diende vertaald te worden in dit RUP. De hogere overheden konden er niet mee akkoord gaan op deze afgelegen locatie een oplossing te voorzien, terwijl op Heikant met nadruk ingezet wordt op de bundeling van de voetbalinfrastructuur. Deze houding werd mede bepaald door het

hoofdzakelijk onvergunde karakter van de huidige infrastructuur van FC Broekkant.

▪ Men erkent daarbij wel dat de vereniging verder alle moeite heeft gedaan om de infrastructuur kwalitatief aan te leggen en in te passen in de omgeving. Gelet op de geschiedenis van de club en het feit dat de infrastructuur hoofdzakelijk binnen het gebied voor dagrecreatie (liggen) dient de nodige redelijkheid aangehouden te worden. De Gecoro is van oordeel dat het gemeentebestuur eerst een volwaardig alternatief dient uit te werken voordat het uitdoofscenario van kracht wordt.”

3.6. In zitting van 8 november 2010 stelt de gemeenteraad van de gemeente Arendonk het GRUP “Zonevreemde jeugd- en sportinfrastructuur”, bestaande uit een plan van de bestaande en juridische toestand, een grafisch plan, de stedenbouwkundige voorschriften en een toelichting, aangepast na openbaar onderzoek, definitief vast.

De stedenbouwkundige voorschriften van het deelplan “RUP 02 – FC Broekkant” worden niet gewijzigd.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Met betrekking tot het advies van de Gecoro vermeldt deze beslissing wat volgt:

“Gelet echter de beleidskeuze die gemaakt werd met de opmaak van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan voor de bundeling van de voetbalinfrastructuur op Heikant;

Overwegende dat de herbestemming van de terreinen van FC Vrij Arendonk en FC Broekkant naar een openruimte bestemming opgenomen is in het GRS;

Gelet dat de opmaak en uitvoering van BPA Heikant de eerste fase is in de bundeling van de voetbalinfrastructuur;

Gelet dat de opmaak van het RUP zonevreemde jeugd- en sportinfrastructuur de tweede fase vormt met onder andere de herbestemming van FC Broekkant en FC Vrij Arendonk;

Overwegende dat het gemeentebestuur alles in het werk zal stellen om een volwaardig alternatief te voorzien voor beide verenigingen binnen de vooropgestelde uitdooftermijn;

Overwegende dat hierdoor het advies van de Gecoro niet gevolgd wordt.”

Voorts wordt specifiek met betrekking tot het deelplan “RUP 02 – FC Broekkant” nog het volgende gesteld:

“Het projectgebied is deels gelegen in mogelijk overstromingsgevoelig gebied. Het is echter niet gelegen binnen recent overstroomd gebied.

De locatie is uitdovend. De maatregelen die vooropgesteld worden hebben een gunstige invloed op de waterhuishouding.

Langsheen de Loopbeemdenloop en de Wamp dient een onderhoudsstrook vrijgehouden te worden met een minimale breedte van 5 meter te meten vanaf de rand van de waterloop.

Bebouwing en constructies zijn niet toegestaan in deze strook. Beplantingen die de bereikbaarheid van de waterloop kunnen belemmeren zijn uitsluitend toegestaan met toestemming van de beheerder van de waterloop.”

3.7. Bij besluit van 3 februari 2011 keurt de deputatie van de provincieraad van Antwerpen het GRUP “Zonevrije jeugd- en sportinfrastructuur”, zoals definitief vastgesteld door de gemeenteraad van Arendonk in zitting van 8 november 2010, goed.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4.1. In het inleidend verzoekschrift stelt de eerste verzoekende partij blijk te geven van het rechtens vereiste belang, aangezien “zij (...) immers eigenares (is) van de percelen D/1289d, D/1289/k en D/1289/g (in het plan zijnde het terrein ‘A’) en daarvan wordt de rechtstoestand getroffen door het RUP. Zij wordt dus rechtstreeks getroffen door het RUP, daar haar terrein is gelegen binnen de grenzen van het vastgestelde RUP. Bovendien kan zij de collectieve belangen van haar leden, conform haar maatschappelijk doel, behartigen”.

De tweede verzoekende partij stelt om gelijke redenen blijk te geven van het rechtens vereiste belang: “verzoekster sub 2 is immers eigenares van de percelen D/1289h (e)n D/1289/l, zijnde het terrein ‘B’ in het bestreden RUP en daarvan wordt de rechtstoestand getroffen door het RUP. Verzoekster sub 2 heeft dus een belang om zich in rechte te voorzien bij de Raad van State tegen de planning van het terrein waarvan zij (eigenaar) is”.

De derde verzoekende partij verklaart tot slot gebruiker te zijn van de terreinen A en B, eigendom van de eerste en de tweede verzoekende partij, als feitelijke uitbater van de voetbalclub op de bewuste terreinen. Zij meent blijk

te geven van het rechtens vereiste belang “gelet op het feit dat het RUP een nabestemming tot landbouwgebied heeft die bovendien nog uitdovend is na 15 jaar, zodat de vereniging in haar voortbestaan bedreigd wordt door het bewuste RUP, minstens op de bewuste locatie; als lokale sportvereniging kan zij opkomen om haar persoonlijk belang te behartigen, minstens de collectieve belangen van haar leden conform haar maatschappelijk doel”.

4.2.1. De eerste verwerende partij betwist in haar memorie van antwoord het belang van alle verzoekende partijen.

Met betrekking tot de eerste en de tweede verzoekende partij werpt de eerste verwerende partij op dat een wijziging van de bestemming van de eigendom onvoldoende is om blijk te geven van het rechtens vereiste belang bij de gevraagde vernietiging. De verzoekende partijen leveren geen concreet bewijs van hun gebeurlijk nadeel, noch van het nuttig effect dat een gebeurlijke vernietiging zou teweeg brengen. In het bijzonder merkt de eerste verwerende partij op dat bij een gebeurlijke vernietiging de voetbalterreinen nog altijd deels zonevreemd en bovendien onvergund zijn. Bijgevolg kan er geen sprake zijn van een verzwaring van de bestemming in hoofde van de verzoekende partijen, wel integendeel. Daarenboven wordt al sinds 2002 met het “BPA Heikant” voorzien in een alternatieve locatie voor de desbetreffende sportterreinen.

De argumenten van de eerste verwerende partij om aan de derde verzoekende partij het belang te onzeggen, zijn gelijklopend. Daar komt volgens de eerste verwerende partij bij dat de derde verzoekende partij het vereiste actuele belang mist, aangezien de terreinen pas na vijftien jaar de nabestemming landbouw krijgen.

4.2.2. De beide verwerende partijen werpen in hun memories van antwoord op dat het belang van de verzoekende partijen alleszins beperkt dient te blijven tot het deelplan dat betrekking heeft op de voetbalterreinen die FC Broekkant uitbaat.

4.3. In hun memorie van wederantwoord volharden de verzoekende partijen in het volgens hen griefhoudend karakter van de bestreden beslissingen.

Beoordeling

4.4. Daargelaten de vraag of de eerste verzoekende partij zich, wat haar belang betreft, kan beroepen op de behartiging van de collectieve belangen van haar leden, moet worden vastgesteld dat haar hoedanigheid van eigenares van het terrein A niet wordt betwist. Evenmin wordt de hoedanigheid van eigenares van het terrein B van de tweede verzoekende partij en van gebruiker van de terreinen A en B van de derde verzoekende partij betwist. Alleen al om die reden worden de verzoekende partijen vermoedelijk te geven van het rechtens vereiste belang bij de gevraagde vernietiging.

De eerste verwerende partij slaagt er niet in dit vermoeden te ontkrachten. Feit is dat het plan de rechtstoestand van de betrokken terreinen wijzigt. De redenen die de verzoekende partijen ertoe hebben aangezet zich daartegen te verzetten, zijn hun eigen. Het staat niet aan een verwerende partij uit te maken of de nieuwe bestemming de verzoekende partijen al dan niet bevoordeligt. De gebeurlijk onvergunde toestand van de constructies en verhardingen laat het belang van de verzoekende partijen voorts onverlet.

4.5. Terecht repliceren de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord tot slot dat het vereiste actuele belang niet uitsluit dat toekomstige nadelige gevolgen ook actueel kunnen zijn, op voorwaarde dat het ingeroepen nadeel geen eventueel belang is, wat te dezen niet het geval is.

De excepties zijn in zoverre ongegrond.

4.6. Met reden voert de tweede verwerende partij aan dat een gedeeltelijke vernietiging in casu mogelijk is, gelet op het feit dat het bestreden GRUP zeven verschillende deelplannen telt en een eventuele vernietiging van het deelplan “RUP 02 - FC Broekkant” de algemene economie van het GRUP “Zonevreemde jeugd- en sportinfrastructuur” niet zal aantasten. Overigens laten de verzoekende partijen in de memorie van wederantwoord optekenen geen bezwaar te hebben tegen een gebeurlijke partiële vernietiging. Terecht duidt de tweede verwerende partij daarbij het deelplan “RUP 02 - FC Broekkant” aan als

deelplan bij de vernietiging waarvoor de verzoekende partijen belang kunnen hebben. Ten onrechte heeft de eerste verwerende partij het daarbij over het deelplan “RUP 03 – FC Vrij Arendonk Meulegoor”.

De excepties zijn gegrond in zoverre daarin wordt aangevoerd dat de verzoekende partijen enkel het rechtens vereiste belang hebben bij de vernietiging van het deelplan “RUP 02 – FC Broekkant”.

V. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

5.1. De verzoekende partijen roepen in een enig middel de schending in van het GRSP, van artikel 2.1.2, § 2, vierde lid en § 3, artikel 2.2.2, § 1, 2° en 4°, artikel 2.2.13, § 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna : VCRO) en het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel.

5.1.1. In een eerste middelonderdeel voeren de verzoekende partijen aan dat de bindende bepaling “openruimtefunctie” van het GRSP wordt geschonden.

Zij zetten uiteen dat in de bindende bepalingen van het voormelde plan de zone Loopbeemden werd geselecteerd als centrumzone voor sportinfrastructuur. Voor wat betreft de gebiedsgerichte GRUP's werd bepaald dat de gemeente een GRUP diende op te maken voor de zone voor sportinfrastructuur, met onder meer als doelstelling dat het vastleggen van de zone Loopbeemden zou uitgaan van de bestaande infrastructuur met de huidige bestemming als maximale grens, het vastleggen van de stedenbouwkundige voorschriften ter bestendiging van het laagdynamisch karakter in afstemming op de ruimtelijke draagkracht en het vastleggen van de nabestemming “openruimtefunctie” (bindende bepaling 28). De gemeente zou voorts een sectoraal GRUP opmaken met betrekking tot de zonevreemde toeristische-recreatieve infrastructuur alsook voor de centrumzone voor jeuginfrastructuur in functie van het behoud van de huidige jeugdlokalen (bindende bepaling 34). Het bestreden GRUP strijdt met deze bepalingen, nu het GRUP geen nabestemming

“openruimtefunctie” vaststelt maar de nabestemming “landbouw”. Landbouw wil niet hetzelfde zeggen als “openruimtefunctie”, dat evengoed “recreatie” kan zijn, wat ook de bedoeling was van het GRSP. Indien de “openruimtefunctie” thans eng wordt geïnterpreteerd als zijnde “landbouw”, dan miskent het GRUP het GRSP, waarvan het de uitvoering moet zijn. Voorts betogen de verzoekende partijen dat het GRSP met “openruimtefunctie” een functie heeft aangeduid die onbestaande is -artikel 6.1.41, § 5 VCRO spreekt over “openruimtegebied”, artikel 2.2.3, § 2, tweede lid, VCRO over “gemengd openruimtegebied”- en die kan niet worden ingevuld door een GRUP op te stellen.

5.1.2. In een tweede middelonderdeel voeren de verzoekende partijen aan dat de bindende en/of richtinggevende bepaling “openruimtefunctie” van het GRSP wordt geschonden, doordat in een uitdoofscenario met een termijn van vijftien jaar wordt voorzien. Evenmin vindt de opname van het volledige gebied (terreinen A en B) in dit scenario steun in het GRSP.

Zij zetten uiteen dat het GRSP slechts één voorwaarde heeft opgelegd om de nabestemming “openruimtefunctie” te doen ingaan, namelijk: “bij (het) verdwijnen van de recreatieve functie”. Door daar in het GRUP een termijn aan toe te voegen, voegt de gemeente een bijkomende voorwaarde toe die in het GRSP niet is voorzien. Uit de richtinggevende bepalingen van het GRSP kan geenszins worden afgeleid dat er een termijn kan worden opgesteld. Evenmin kan een dergelijke verplichting worden afgeleid uit de VCRO. Artikel 2.2.3, § 1 VCRO stelt weliswaar dat stedenbouwkundige voorschriften van een RUP eigendomsbeperkingen kunnen inhouden met inbegrip van een bouwverbod en dat die voorschriften van die aard kunnen zijn dat ze na verloop van tijd in werking kunnen treden of dat de inhoud op een bepaald tijdstip verandert, doch dit wil niet zeggen dat de gemeente, in afwijking van haar eigen GRSP voorschriften kan opleggen die maken dat de gebiedsaanduiding op een bepaald tijdstip verandert.

De verzoekende partijen betogen voorts dat de gemeente het in het verzoek tot raadpleging van september 2009 deed uitschijnen alsof het opstellen van het GRUP, waarbij de nadruk werd gelegd op het zonevreemd karakter, enkel een regularisatie betrof van het terrein B. Het terrein A ligt

immers reeds in recreatiegebied. Bij de vaststelling van het GRUP door de gemeente op 28 juni 2010 bleek evenwel het volledige gebied (de terreinen A en B) te zijn getroffen en uitdovend te zijn binnen een termijn van vijftien jaar. Dit vindt geen steun in het GRSP, waarvan het GRUP nochtans de uitvoering moet zijn.

5.1.3. In een derde middelonderdeel voeren de verzoekende partijen de schending aan van het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

Zij zetten uiteen dat de gemeente, wanneer zij een GRSP aanneemt waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat zij de bestaande recreatieve gebieden, waaronder het litigieuze terrein, wil bestendig zien en enkel een nabestemming geeft mocht de recreatieve functie ooit wegvallen, haar beleid daarmee heeft bepaald. De gemeente kan dan later niet plots, via de “omweg” van een GRUP, haar beleid wijzigen. De verzoekende partijen mochten erop vertrouwen dat zij nog lange tijd nadat het GRSP voor het bewuste terrein een beleidsoptie had vastgelegd over de voetbalterreinen konden beschikken. Zij worden thans in hun verwachtingen verschalkt doordat de gemeente plots via het bestreden GRUP naar voor schuift dat de terreinen binnen vijftien jaar een nabestemming “landbouw” krijgen.

5.2.1. In haar memorie van antwoord repliceert de eerste verwerende partij, wat het eerste middelonderdeel betreft, dat in het richtinggevend gedeelte van het GRSP expliciet als gewenste ruimtelijke structuur werd ingeschreven dat het vrijwaren van de open ruimte de gewenste ontwikkeling is en dat in het agrarisch gebied grondgebonden landbouw wordt vooropgesteld. De gemeente kon conform de bepalingen van het VCRO niet afwijken van dit richtinggevend gedeelte van het GRSP. Het GRUP is de loutere uitvoering van een beleidsoptie die reeds gedetailleerd in het GRSP lag besloten. De bewering van de verzoekende partijen dat “landbouw” niet zou vallen onder “openruimtefunctie” mist elke grondslag. Bovendien is het plangebied volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (hierna: RSV) gelegen in het buitengebied. De doelstellingen van het buitengebied gaan onder meer uit van het vrijwaren van het buitengebied voor de essentiële functies, de vrijwaring en versterking van de

open ruimtefuncties, het tegengaan van de versnippering en het inbedden van landbouw, natuur en bos in goed gestructureerde gehelen. Het behoeft verder geen betoog dat de “openruimtefunctie” recreatie, maar evengoed landbouw kan zijn. In het GRSP werd dit laatste als de gewenste invulling van het open ruimtegebied aangegeven. Bovendien bezit de gemeente bij de vaststelling van een GRUP een zekere appreciatieruimte. In casu is de gemeente gemotiveerd en weldoordacht tot het besluit gekomen dat de herbestemming naar agrarisch gebied de beste optie is.

5.2.2. Wat het tweede middelonderdeel betreft, repliceert de eerste verwerende partij dat het GRSP zeer duidelijk bepaalt dat de bindende bepaling nr. 28 betrekking heeft op de “centrumzones voor sportinfrastructuur”. Onder deze laatste titel wordt in het GRSP expliciet vermeld: “S4 Zone Loopbeemden: bestendigen onder strikte voorwaarden. Deze zone wordt ingevuld met een voetbalveld dat in gebruik is door FC Broekkant”. Er kan dan ook niet ernstig worden volgehouden dat de bindende bepalingen van het GRSP enkel betrekking zouden hebben op het zuidelijk gelegen terrein. De nabestemming “openruimtefunctie” diende bijgevolg te worden vastgesteld voor de beide terreinen A en B, die bovendien ruimtelijk bij elkaar horen. Bovendien had de gemeente, gelet op haar discretionaire bevoegdheid, de mogelijkheid om het hele gebied die nabestemming te geven en blijkt duidelijk dat de bestemmingswijziging het gevolg is van enkele weloverwogen juridische elementen en ruimtelijke motieven, zoals ook blijkt uit het advies van het agentschap Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed Vlaanderen.

Wat de kritiek van de verzoekende partijen op het uitdoofscenario binnen een termijn van vijftien jaar betreft, betwist de eerste verwerende partij vooreerst het actueel belang van eerstgenoemde partijen bij dit middelonderdeel. Zij wijst er in dit verband op dat het BPA Heikant al sinds 2002 in een alternatieve locatie voor de sportterreinen voorziet. Een deel van het sportpark Heikant komt namelijk in aanmerking voor de herlokalisatie van zonevreemde recreatieve activiteiten, waaronder dus de verdere exploitatie van de voetbalterreinen van FC Broekkant. Ten gronde betoogt de eerste verwerende partij dat het geen betoog behoeft dat het voorzien van een “nabestemming” per

definitie inhoudt dat aan de bestemming die voorheen van toepassing is, een termijn is verbonden. Zij wijst erop dat ruimtelijke uitvoeringsplannen altijd toekomstgericht zijn en bijgevolg bestemmingen kunnen vastleggen die afwijken van de bestaande toestand of die hierop een weerslag kunnen hebben. Bijkomend wordt erop gewezen dat de voorziene bestemmingen met een voldoende kennis van zaken werden vastgesteld, waarbij voorzien werd in een alternatieve locatie en de termijn van vijftien jaar op advies van de Gecoro in het GRUP werd ingeschreven, precies om tegemoet te komen aan de behoeften van de verzoekende partijen.

5.2.3. Wat het derde middelonderdeel betreft, repliceert de eerste verwerende partij dat uit het rechtszekerheidsbeginsel niet kan worden afgeleid dat alle bestaande situaties gehandhaafd moeten blijven. De verzoekende partijen konden er niet zonder meer op vertrouwen dat een bepaalde toestand voor onbeperkte duur zou gelden. In casu heeft de gemeente ter zake reeds vanaf 1995 een constante beleidslijn aangehouden. Reeds op 28 november 1995 werd erop gewezen dat een uitbreiding van de sportaccommodatie van FC Broekkant door middel van het opstellen van een BPA niet haalbaar was “gelet op de geïsoleerde ligging van het gebied voor dagrecreatie in de nabijheid van landbouwbedrijven”. Daarenboven lagen er in casu duidelijke motieven aan de oorsprong van de toekomstige bestemmingswijziging vanuit het oogpunt van het streven naar ruimtelijke kwaliteit. Het is voor de eerste verwerende partij duidelijk dat de ligging in herbevestigd agrarisch gebied, de gedeeltelijke ligging in overstromingsgebied en de verplichting krachtens het GRSP om de open ruimte met landbouw op te vullen, bekommernissen waren waaraan een oplossing diende te worden verleend. De ruimtelijke behoeften (agrarisch/recreatief) werden daarbij in alle redelijkheid tegenover elkaar afgewogen en uit de toelichtingsnota blijkt duidelijk dat het streven naar ruimtelijke kwaliteit en de zorg voor de ruimtelijke draagkracht bij de beslissing tot nabestemming een rol hebben gespeeld. De termijn van vijftien jaar is ten slotte meer dan redelijk in het licht van de concrete omstandigheden, waarbij wordt herhaald dat de gebouwen en de infrastructuur steeds onvergund zijn geweest.

5.3.1. In haar memorie van antwoord repliceert de tweede verwerende partij, wat het eerste middelonderdeel betreft, dat nergens in de bindende bepalingen van het GRSP wordt gesteld dat de zone Loopbeemden wordt bevestigd als recreatief domein. Meer nog, in het GRSP is voorzien dat de recreatieve bestemming tijdelijk is, nu in de bindende bepalingen zelf wordt bepaald dat een RUP opgemaakt dient te worden waarin de nabestemming “openruimtefunctie” wordt vastgesteld. Door deze nabestemming te voorzien, wordt bepaald om de ene bestemming na verloop van tijd te laten uitdoven, waarna een andere bestemming van kracht wordt. Het GRUP geeft uitvoering aan deze bindende bepalingen, waarbij de gemeente over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt. Overeenkomstig het VCRO (artikel 6.1.41, § 5, derde lid) wordt onder “openruimtegebied” de landelijke- en recreatiegebieden verstaan. Het bestreden GRUP kon deze keuze, die door het GRSP werd opengelaten, nader invullen. Daar het GRSP als doelstelling heeft om de agrarische structuur veilig te stellen en het verder dynamisch evolueren van de landbouw toe te laten, werd in het GRUP logischerwijze voor de nabestemming “landbouw” gekozen, temeer nu de omgeving wordt gekenmerkt door agrarische gebieden. Bovendien is het plangebied volgens het RSV gelegen in buitengebied.

5.3.2. Wat het tweede middelonderdeel betreft, laat de tweede verwerende partij gelden dat de zone Loopbeemden door het GRSP is aangeduid als “centrumzone” en een dergelijke zone is geselecteerd op basis van haar lokale verankering en haar centrumgerichtheid. Vanzelfsprekend wordt de volledige sportinfrastructuur van de betreffende zone opgenomen als centrumzone. Het bestreden GRUP dient te worden beschouwd als een combinatie van de inhoudelijke elementen van de bindende bepalingen 28 en 34 van het GRSP, die in de verplichting voorzien om twee GRUP’s op te stellen, wat ook in de toelichtingsnota bij het bestreden GRUP wordt aangegeven. Het betreft derhalve een beleidskeuze teneinde logisch te kunnen werken en geen twee met elkaar overlappende GRUP’s op te stellen. De volledige centrumzone is dan ook opgenomen in het GRUP en er wordt geen onderscheid gemaakt tussen de al dan niet zonevreemde gedeeltes.

Wat het door de verzoekende partijen bekritiseerde uitdoofscenario betreft, wijst de tweede verwerende partij er vooreerst op dat een ruimtelijk structuurplan als een samenhangend geheel (richtinggevend en bindend gedeelte) moet worden gelezen en dat in het GRSP duidelijk is voorzien dat de recreatieve bestemming tijdelijk is, aangezien de bindende bepalingen zelf bepalen dat een GRUP opgemaakt dient te worden waarin de nabestemming “openruimtefunctie” wordt vastgesteld. Artikel 2.2.3, § 1, tweede lid VCRO voorziet voorts dat stedenbouwkundige voorschriften van die aard kunnen zijn dat ze na verloop van tijd in werking treden of dat de inhoud op een bepaald tijdstip verandert, een mogelijkheid waarvan in het GRUP gebruik werd gemaakt. Het feit dat na vijftien jaar in een nabestemming als landbouw wordt voorzien, heeft te maken met de geïsoleerde ligging van de sportzone in een gebied dat door de landbouwbestemming wordt gekenmerkt. Bovendien gaat het om een zeer autogerichte locatie, met de afgeleide negatieve milieueffecten vanden en is het plangebied volgens het RSV gelegen in buitengebied.

5.3.3. De tweede verwerende partij repliceert, wat het derde middelonderdeel betreft, dat het gemeentebeleid allerminst “plots” werd gewijzigd. Het GRSP voorzag reeds in het geven van een nabestemming. De verzoekende partijen hebben nagelaten tegen dit plan bezwaren te uiten, ofschoon zij op de hoogte waren dat een nabestemming voorzien zou worden en dat deze “openruimtegebied” zou zijn. De gemeente heeft op geen enkele wijze een toezegging gedaan of een gewekt vertrouwen beschaamd. De door de verzoekende partijen voorgehouden bedoeling van het GRSP als zou de locatie als recreatiezone moeten worden ingevuld, wordt niet in het minst gestaafd. Het bestreden GRUP geeft uitvoering aan het GRSP en er kan dan ook geen sprake zijn van een schending van het vertrouwens- of rechtszekerheidsbeginsel.

5.4.1. De verzoekende partijen dupliceren in hun memorie van wederantwoord, wat het eerste middelonderdeel betreft, dat in het richtinggevend gedeelte van het GRSP eigenlijk alleen wordt benadrukt dat er “vermeden moet worden dat door introductie van nieuwe functies de agrarische structuur ondermijnd zou worden”. Datzelfde gedeelte bepaalt met betrekking tot de

centrumzones voor sportinfrastructuur dat een nabestemming kan worden voorzien “in de mate dat in de toekomst de behoefte (aan sportinfrastructuur) zou verdwijnen”. Er werd geopteerd voor “landbouwgebied” als nabestemming hoewel er nog steeds behoefte was aan sportinfrastructuur, terwijl een “openruimtefunctie” opgevat als dagrecreatie geenszins de agrarische structuur zou ondermijnen, maar integendeel veeleer in overeenstemming zou zijn geweest met het GRSP. Het informatief gedeelte van het GRSP laat evengoed toe te besluiten dat de “openruimtefunctie” in eerste instantie de “gelegenheid tot ontspanning” moet dienen. De bestreden beslissingen gingen te ver door de openruimtefunctie te vernauwen tot landbouw. Daarbij werd ook voorbijgegaan aan onder meer artikel 1.1.4 VCRO. Immers, doordat voor de zone Loopbeemden een agrarische nabestemming binnen vijftien jaar werd voorzien, wordt de ruimtelijke behoefte aan ontspanningsactiviteiten aan de toekomstige generaties ontnomen, zonder dat ergens in de bestreden beslissingen een afweging plaatsvindt tussen deze behoeften en de behoeften van de landbouw. De verwerende partijen beperken zich in hun memories tot een erg selectieve weergave van de informatieve en richtinggevende bepalingen van het GRSP, terwijl dit laatste in zijn bindende bepalingen met geen woord rept over een uitsluitend agrarische gebiedsaanduiding voor de betrokken percelen en in zijn informatieve en richtinggevende bepalingen ook oog heeft voor het behoud van lokale ontspanningsactiviteiten en sportinfrastructuur. Hetzelfde geldt voor hun citaten uit het RSV, dat voor het buitengebied ook voorziet in andere functies als hoofdfunctie, zoals “recreatie”. Het GRSP voorzag terecht dat de recreatieve functie van de Loopbeemden kon blijven bestaan zolang de zone en de infrastructuur maar beperkt en kleinschalig bleven. In de bestreden beslissingen werd zonder enige gemotiveerde afweging een andere weg ingeslagen.

5.4.2. Wat het tweede middelonderdeel betreft, dupliceren de verzoekende partijen dat nergens in het GRSP is opgenomen dat de nabestemming “openruimtefunctie” zou gelden voor het volledige gebied. Het opstellen van het bestreden GRUP (bindende bepaling 28) werd gekoppeld aan de bindende bepaling 34, die duidelijk een zonevreemde toeristisch-recreatieve infrastructuur betreft. Deze laatste bepaling werd door de eerste bestreden

beslissing uitdrukkelijk als uitgangsbepaling genomen om het GRUP op te stellen. De tweede verwerende partij stelt ten onrechte dat de eerste bestreden beslissing moet worden beschouwd als een combinatie van de bepalingen 28 en 34 van het GRSP. In deze beslissing staat enkel vermeld dat het betrokken deelplan tot doel heeft “de zonevreemdheidsproblematiek van Sportpark De Houwen op te lossen en de huidige bestemmingszone voor dagrecreatie te hertekenen en te verfijnen”. Het terrein A is evenwel niet zonevreemd, zodat het GRUP een onjuiste uitvoering aan de bindende bepalingen van het GRSP geeft, dat stelt dat enkel het zonevreemd deel van de terreinen de nabestemming “openruimtefunctie” dient te krijgen. De eerste verwerende partij kan niet worden bijgetreden waar zij voorhoudt dat zij door haar discretionaire bevoegdheid de mogelijkheid had hetzelfde gebied dezelfde nabestemming te geven, nu deze bevoegdheid niet toelaat af te wijken van de bindende bepaling 34 van het GRSP, die enkel de zonevreemde gebieden viseert. Er is voorts helemaal geen sprake van “weloverwogen juridische elementen en ruimtelijke motieven”, doch enkel van de volgende toelichting: “Zodoende sluit deze aan bij het omringende gebied met een agrarische bestemming”. Wat betreft de watergevoeligheid van het gebied, dient gewezen te worden op de raadpleging bij de eerste bestreden beslissing, waarin duidelijk wordt aangegeven dat ten opzichte van de huidige toestand de verstoring van het watersysteem te verwaarlozen is en dat er in de toekomst ook geen schadelijke effecten op het watersysteem zullen zijn als er bepaalde randvoorwaarden worden gerespecteerd, zonder dat evenwel wordt aanbevolen om de hele gebiedsaanduiding te wijzigen.

Wat haar kritiek op het uitdoofscenario betreft, repliceren de verzoekende partijen wel degelijk belang te hebben bij dit middelonderdeel. Zij betogen verder ten gronde dat de in artikel 2.2.3, § 1 VCRO voorziene mogelijkheid om de stedenbouwkundige voorschriften pas na verloop van tijd in werking te laten treden nog steeds ondergeschikt is aan artikel 2.1.2, § 3 VCRO, volgens hetwelk de overheid bij het nemen van beslissingen niet van het richtinggevend gedeelte van het GRSP mag afwijken behoudens onder welbepaalde voorwaarden. In de bestreden beslissingen wordt niet gemotiveerd welke onvoorziene ontwikkelingen of dringende sociale, economische of budgettaire redenen ertoe hebben geleid dat wordt afgeweken van het GRSP. Het

advies van de Gecoro, waarnaar de eerste verwerende partij in dit verband verwijst, stelt een termijn voor van vijftien jaar “nadat er een volwaardig alternatief is voor FC Broekkant” en laat de termijn lopen vanaf een heel ander, vooraf onbepaald tijdstip. Verder verwijst dit advies naar loutere “plannen” van de gemeente waarover nog niets concreet werd vastgelegd. De “geïsoleerde ligging” en de “autogerichte locatie” die de tweede verwerende partij aanduidt als motivatie, kan evenmin worden aanvaard, nu in de raadpleging bij de eerste bestreden beslissing staat te lezen dat de bijkomende vervoersbewegingen beperkt zijn, aangezien het sportpark geen hoogdynamische toeristisch-recreatieve locatie is en er staat verder te lezen: “(i)n feite zal hieraan niets wijzigen ten opzichte van de bestaande toestand, waarin geen knelpunten met andere weggebruikers of van de verkeersstructuur in de omgeving bekend zijn. De weg wordt niet overbelast. (...) Ook tijdens piekmomenten wordt de weg niet overbelast”. Ten slotte vitieert ook het gebrek aan afweging tussen de verschillende behoeften de termijn van vijftien jaar die in het bestreden GRUP wordt opgenomen, gelet op de vereiste van artikel 2.1.2, § 3 VCRO dat afwijkingen op het GRSP geen aanleiding mogen zijn om de duurzame ruimtelijke ontwikkeling in het gedrang te brengen.

5.4.3. De verzoekende partijen dupliceren, wat het derde middelonderdeel betreft, dat de tweede verwerende partij hier opnieuw ten onrechte aanhaalt dat het GRSP zou hebben voorzien in een onvermijdelijke nabestemming, waar dit in werkelijkheid slechts moet “bij (het) verdwijnen van de recreatieve functie”. Aangezien deze laatste niet is verdwenen, hadden de verzoekende partijen het gewettigd vertrouwen dat de recreatieve functie van de betrokken functie niet zou worden gewijzigd. Verder dient herhaald dat geen “wisselende omstandigheden van algemeen belang” aanwezig waren om in de bestreden aanpassingen te voorzien.

5.5. In hun laatste memorie laten de verzoekende partijen nog gelden, wat het eerste middelonderdeel betreft, dat in het GRSP de bestemming “openruimtefunctie” wordt voorgeschreven. Als daarbij in overweging wordt genomen dat het GRSP de zone Loopbeemden herhaaldelijk aanduidt als

recreatiegebied en de sublokale enting van deze zone benadrukt, kan moeilijk ernstig worden volgehouden dat een nabestemming “recreatie” niet zou aansluiten bij de geest van het GRSP.

Wat het tweede middelonderdeel betreft, voeren de verzoekende partijen nog aan dat het GRSP in zijn richtinggevend gedeelte voorziet in een bepaalde chronologie, meer bepaald dat “bij (het) verdwijnen van de recreatieve functie” een andere nabestemming zou gelden. Bij het vaststellen van het GRSP werd er derhalve voor gekozen de nabestemming op te leggen op een tijdstip dat bepaalbaar is in de tijd, met name bij het wegvallen van de huidige bestemming recreatie. Bij het vaststellen van het GRUP kan dan plots niet meer worden gekozen voor de andere optie, met name door het exacte tijdstip te bepalen in de toekomst, met name na vijftien jaar. Het bestreden GRUP wijkt zodoende af van het richtinggevend deel van het GRSP en doet dit zonder enige motivering vanuit de “onvoorziene ontwikkelingen van de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten” of de “dringende sociale, economische of budgettaire redenen” die de afwijking zouden kunnen rechtvaardigen.

Wat het derde middelonderdeel betreft, herhalen de verzoekende partijen dat de bestemming “landbouw” hoegenaamd niet kadert binnen de beleidsopties van het GRSP en de eerste verwerende partij wel degelijk haar bevoegdheid overschreed door zelf een chronologisch kader op te stellen, in strijd met het GRSP.

Beoordeling

5.6. De bindende bepaling nr. 28 van het GRSP luidt als volgt:

“28. De gemeente maakt een RUP op voor het recreatieve knooppunt Biesputten en de centrumzones voor sportinfrastructuur met volgende doelstellingen:

- (...)

(...)

- Het vastleggen van de zone Loopbeemden uitgaande van de bestaande infrastructuur en met de huidige bestemming als maximale grens, het vastleggen van stedenbouwkundige voorschriften ter bestendiging van het laagdynamische karakter in afstemming op de ruimtelijke draagkracht en het vastleggen van de nabestemming openruimtefunctie.”

In hun memorie van wederantwoord erkennen de verzoekende partijen dat landbouw een mogelijke invulling van de “openruimtefunctie” is. Het betoog van de verzoekende partijen dat deze invulling strijdt met de bedoeling van de stellers van het GRSP, gelet op het bepaalde in het informatief- en richtinggevend gedeelte van het GRSP dat volgens hen eveneens oog heeft gehad voor het behoud van de lokale ontspanningsactiviteiten en de sportinfrastructuur, wordt niet bijgevalen om de hiernavolgende reden.

Door het begrip “openruimtefunctie” niet nader te specificeren, heeft het GRSP het aan de plannende overheid overgelaten deze met respect voor de beginselbepaling van artikel 1.1.4 VCRO een nadere invulling te geven. In het licht van de argumenten uiteengezet in de toelichtingsnota bij het bestreden GRUP (pag. 33), te weten de ligging van een gedeelte van het terrein in mogelijk overstromingsgevoelig gebied en de ligging van het terrein te midden van een te herbevestigen agrarisch gebied, is een heroriëntatie gericht op landbouw niet kennelijk onredelijk. Het richtinggevend gedeelte en, a fortiori, het informatief gedeelte van het GRSP, geven allerminst ondersteuning aan de thesis van de verzoekende partijen dat “recreatie” als invulling van de “openruimtefunctie” beter aansluiting vindt bij het beleid zoals uitgetekend door het GRSP.

Het eerste middelonderdeel is niet gegrond.

5.7.1. Het betoog in het tweede middelonderdeel van de verzoekende partijen dat het bestreden GRUP de bindende bepaling van het GRSP “openruimtefunctie” schendt door voor de beide terreinen, A en B, te voorzien in een nabestemming, kan evenmin worden bijgetreden om de navolgende reden.

De toelichtingsnota bij het bestreden GRUP luidt op pagina 4 als volgt:

“Voorliggend RUP zonevreemde jeugd- en sportinfrastructuur kan met andere woorden beschouwd worden als een combinatie van inhoudelijke elementen van beide bindende bepalingen 28 en 34. (...)”

De reden dat de centrumzones voor sportinfrastructuur in voorliggend RUP worden behandeld is dat elk van de in het GRS aangeduide centrumzones ook geconfronteerd worden met een zonevreemdheidsproblematiek. Daarom wordt de opname in dit RUP als een logische werkwijze beschouwd teneinde de opdrachten uit de bindende

bepalingen zo efficiënt mogelijk uit te voeren (op basis van een gelijkaardige methodiek).

Het gemeentebestuur is er dan ook van overtuigd dat met (de) opmaak van deze RUP's inhoudelijk toch voldaan wordt aan de uitvoering van de beide bindende bepalingen.”

De bindende bepaling nr. 28, hoger geciteerd, voorziet in het vastleggen van een nabestemming openruimtefunctie voor de “zone Loopbeemden”, te weten de centrumzone voor sportinfrastructuur zonder onderscheid tussen het zone-eigen en het zonevreemde gedeelte ervan. De koppeling aan de bindende bepaling nr. 34 impliceert blijkens het geciteerde dat de inhoudelijke elementen van de beide bindende bepalingen worden gecombineerd. Het GRUP geeft in zoverre correct uitvoering aan de bindende bepalingen van het GRSP.

5.7.2. In zoverre de verzoekende partijen van oordeel zijn dat een schending voorligt van “de bindende en/of richtinggevende bepaling van het GRSP ‘openruimtefunctie’ door een uitdoofscenario te voorzien met een termijn van 15 jaar”, kunnen zij, zoals hierna zal blijken, evenmin worden bijgetreden. In tegenstelling tot wat de eerste verwerende partij voorhoudt, bezitten de verzoekende partijen wel het vereiste actuele belang bij dit middelonderdeel om de onder randnummer 4.5 uiteengezette redenen.

Ten gronde dient te worden vastgesteld dat de hoger geciteerde bindende bepaling nr. 28 expliciet voorziet in het vaststellen van een nabestemming “openruimtefunctie”. Zoals hoger gezien, kan de bestemming “landbouw” invulling geven aan de “openruimtefunctie” zonder in strijd te komen met de bindende bepaling. De bindende bepaling nr. 28 laat zodoende toe dat de bestemming “recreatie” tijdelijk is.

De samenlezing van de bindende bepaling nr. 28 en het gestelde in artikel 2.2.3, § 1 VCRO, dat voorziet dat “de stedenbouwkundige voorschriften (...) van die aard (kunnen) zijn dat ze na verloop van tijd in werking treden of dat de inhoud op een bepaald tijdstip verandert”, noopt tot de conclusie dat een wijziging van de bestemming, conform de opties van het GRSP, in de tijd moet zijn bepaald. Bijgevolg, door de nabestemming “landbouw” te koppelen aan een termijn van vijftien jaar, is de plannende overheid opgetreden met in achtna

van zowel het GRSP als het bepaalde in artikel 2.2.3, § 1 VCRO. De zinsnede “bij verdwijnen van de recreatieve functie” volgens de richtinggevende bepalingen van het GRSP doet niet anders besluiten.

Het tweede middelonderdeel is niet gegrond.

5.8. Hoger is geconcludeerd dat de plannende overheid aan de kwestieuze terreinen een invulling heeft gegeven die kadert binnen de beleidsopties genomen in het GRSP. Om die redenen kan de plannende overheid niet worden verweten het vertrouwens- of het rechtszekerheidsbeginsel te hebben geschonden.

Het derde middelonderdeel is evenmin gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 525 euro, elk voor een derde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van een februari 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Pierre Lefranc,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

Jan Clement,

staatsraad,

Stephan De Taeye,

staatsraad,

bijgestaan door

Silvan De Clercq,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Pierre Lefranc